

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये उत्तरकाण्डे

॥ एकचत्वारिंशः सर्गः ॥

*This document has been prepared by*

*Sunder Kidāmbi*

*with the blessings of*

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

*His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam*

श्रीः  
श्रीमते रामानुजाय नमः  
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः  
श्रीसीतालक्ष्मणभरतशत्रुघ्नहनुमत्समेत श्रीरामचन्द्र परब्रह्मणे नमः

## ॥ एकचत्वारिंशः सर्गः ॥

कुबेरप्रहितस्य पुष्पकविमानस्यागमनं श्रीरामेण पूजितस्यानुगृहीतस्य च  
तस्य तिरोभावो भरतेन रामराज्यस्याद्भुतप्रभावाणां वर्णनम्

विसृज्य च महाबाहुर्ऋक्षवानरराक्षसान्।  
भ्रातृभिः सहितो रामः प्रमुमोद सुखं सुखी ॥ 7.41.1 ॥

अथापराहसमये भ्रातृभिः सह राघवः।  
शुश्राव मधुरां वाणीमन्तरिक्षान्महाप्रभुः ॥ 7.41.2 ॥

सौम्य राम निरीक्षस्व सौम्येन वदनेन माम्।  
कुबेरभवनात् प्राप्तं विद्धि मां पुष्पकं प्रभो ॥ 7.41.3 ॥

तव शासनमाज्ञाय गतोऽस्मि भवनं प्रति।  
उपस्थातुं नरश्रेष्ठ स च मां प्रत्यभाषत ॥ 7.41.4 ॥

निर्जितस्त्वं नरेन्द्रेण राघवेण महात्मना।  
निहत्य युधि दुर्धर्षं रावणं राक्षसेश्वरम् ॥ 7.41.5 ॥

ममापि परमा प्रीतिर्हते तस्मिन् दुरात्मनि।  
रावणे सगणे चैव सपुत्रे सहबान्धवे ॥ 7.41.6 ॥

स त्वं रामेण लङ्कायां निर्जितः परमात्मना।  
वह सौम्य तमेव त्वमहमाज्ञापयामि ते ॥ 7.41.7 ॥

परमो ह्येष मे कामो यत् त्वं राघवनन्दनम्।  
वहेर्लोकस्य संयानं गच्छस्व विगतज्वरः ॥ 7.41.8 ॥

सोऽहं शासनमाज्ञाय धनदस्य महात्मनः।  
त्वत्सकाशमनुप्राप्तो निर्विशङ्कः प्रतीच्छ माम् ॥ 7.41.9 ॥

अधृष्यः सर्वभूतानां सर्वेषां धनदाज्ञया।  
चराम्यहं प्रभावेण तवाज्ञां परिपालयन् ॥ 7.41.10 ॥

एवमुक्तस्तदा रामः पुष्पकेण महाबलः।  
उवाच पुष्पकं दृष्ट्वा विमानं पुनरागतम् ॥ 7.41.11 ॥

यद्येवं स्वागतं तेऽस्तु विमानवर पुष्पक।  
आनुकूल्याद् धनेशस्य वृत्तदोषो न नो भवेत् ॥ 7.41.12 ॥

लाजैश्चैव तथा पुष्पैर्धूपैश्चैव सुगन्धिभिः।  
पूजयित्वा महाबाहू राघवः पुष्पकं तदा ॥ 7.41.13 ॥

गम्यतामिति चोवाच आगच्छ त्वं स्मरे यदा।  
सिद्धानां च गतौ सौम्य मा विषादेन योजय ॥ 7.41.14 ॥

प्रतिघातश्च ते मा भूद् यथेष्टं गच्छतो दिशः।  
एवमस्त्विति रामेण पूजयित्वा विसर्जितम् ॥ 7.41.15 ॥

अभिप्रेतां दिशं तस्मात् प्रायात् तत् पुष्पकं तदा।  
एवमन्तर्हिते तस्मिन् पुष्पके सुकृतात्मनि ॥ 7.41.16 ॥

भरतः प्राञ्जलिर्वाक्यमुवाच रघुनन्दनम्।  
विबुधात्मनि दृश्यन्ते त्वयि वीर प्रशासति ॥ 7.41.17 ॥

अमानुषाणि सत्त्वानि व्याहतानि मुहुर्मुहुः।  
अनामयश्च मर्त्यानां साग्रो मासो गतो ह्ययम् ॥ 7.41.18 ॥

जीर्णानामपि सत्त्वानां मृत्युर्नायाति राघव ।  
अरोगप्रसवा नार्यो वपुष्मन्तो हि मानवाः ॥ 7.41.19 ॥

हर्षश्चाभ्यधिको राजञ्जनस्य पुरवासिनः ।  
काले वर्षति पर्जन्यः पातयन्नमृतं पयः ॥ 7.41.20 ॥

वाताश्चापि प्रवान्त्येते स्पर्शयुक्ताः सुखाः शिवाः ।  
ईदृशो नश्चिरं राजा भवेदिति नरेश्वरः ॥ 7.41.21 ॥

कथयन्ति पुरे राजन् पौरजानपदास्तथा ।  
एता वाचः सुमधुरा भरतेन समीरिताः ।  
श्रुत्वा रामो मुदा युक्तो बभूव नृपसत्तमः ॥ 7.41.22 ॥

॥ इत्यार्षे श्रीमद्रामायणे वाल्मीकीये आदिकाव्ये  
उत्तरकाण्डे एकचत्वारिंशः सर्गः ॥